OBSAH

Úvodník
Úvodní slovo 3

Osobnost
Jaroslav Šebek: Štěpán Trochta 4
Zamyšlení, vzpomínky, anketa 7
Muzeum Štěpána Trochty ve Francově Lhotě 12
Pozvánka na pietní akci 12

Církevní stavby v diecézi
S Radkem Rejškem za varhanami litoměřické diecéze 13

Zprávy z diecéze
Krátké zprávy z diecéze 14

Napsali jste
Příspěvky čtenářů 16
Michaela Dostálová: Dokské literátské bratrstvo 16

Charita
Nový začátek v Domově sv. Máří Magdalény v Jiřetíně pod Jedlovou 18

Pozvánky
Pozvánky 17
Pozvánky, knižní nabídka 20
Studio Štěpán Radia Proglas: představujeme Vlastu Klekerovou 22

Fotogalerie
Štěpán Trochta, z archivu Biskupství litoměřického 23

Fotografie na titulní straně časopisu: archiv Biskupství litoměřického

Fotografie bez uvedení autora Jana Michálková a Miroslav Zelenka

Pohřeb kardinála Trochty 16. dubna 1974. S kadidelnicí apoštolský administrátor pražské arcidiecéze biskup Mons. František Tomášek, na snímku vlevo od něj litoměřický generální vikář dr. Tomáš Holoubek a Trochtův sekretář Mons. Jaromír Korejs. Za biskupem Tomáškem stojí ještě jako jáhen Josef Souček.

ZDISLAVA
časopis litoměřické diecéze
duben 2014 • 19. ročník • 3. číslo • 20 Kč

BISKUPSTVÍ LITOMĚŘICKÉ

Milí čtenáři,

dubnové číslo diecézního časopisu Zdislava, které právě držíte v rukou, je číslem netradičním. Z velké části jsme ho totiž věnovali památce na sedmnáctého sídelního biskupa litoměřického, prvního (a zatím jediného) z litoměřických biskupů, který byl jmenován kardinálem, a významného českého salesiána ThDr. Štěpána Trochtu. Šestého dubna to bude čtyřicet let, kdy zemřel.

Osobnost Štěpána Trochty vám chceme připomenout prostřednictvím lidí, kteří ho osobně poznali – tehdejších bohoslovců, kněží, kteří působili v „jeho" diecézi, i spolubratrů salesiánů. Optikou současného dějepisectví Trochtův život vypráví historik Jaroslav Šebek.

Naše příprava začala už v loňském roce, kdy jsme spolu se salesiánem P. Benno Benešem navštívili rodiště Štěpána Trochty, Francovu Lhotu, abychom se tu setkali s Ing. Jaroslavem Novosadem, který se pro nás stal významným zdrojem informací. Především díky jeho aktivitám je jméno Štěpán Trochta v této obci stále živé. Hovořili jsme s mnoha místními lidmi. Ke svému nejslavnějšímu rodákovi se hrdě hlásí.

V litoměřické diecézi jsme s otázkou, kdo byl Štěpán Trochta, oslovili zhruba stovku lidí. Výběr z těchto odpovědí vám rovněž předkládáme.

Děkujeme všem, kteří nám pomohli, zejména zmíněným obyvatelům Francovy Lhoty, mezi nimiž jsme se cítili příjemně.

Jana Michálková, redaktorka časopisu,
Mgr. Martin Barus, archivář Biskupství litoměřického

•••

Moje první osobní setkání s biskupem Štěpánem Trochtou proběhlo v roce 1962, kdy mě tajně světil na kněze. Bylo to v noci, v jednom pražském bytě. Stalo se to krátce poté, co byl propuštěn z vězení na amnestii. Už v té době to byl nemocný člověk – měl za sebou německý koncentrák a komunistické vězení – proto pro něj svěcení nových kněží znamenalo velké riziko. Tím, že se k tomu propůjčil a riskoval, mě nesmírně oslovil. Na úvod mi řekl, že mi plně důvěřuje a že je potřeba zachovat celou věc v tajnosti. Slíbil jsem mu, že naši domluvu dodržím, a také jsem ji dodržel.

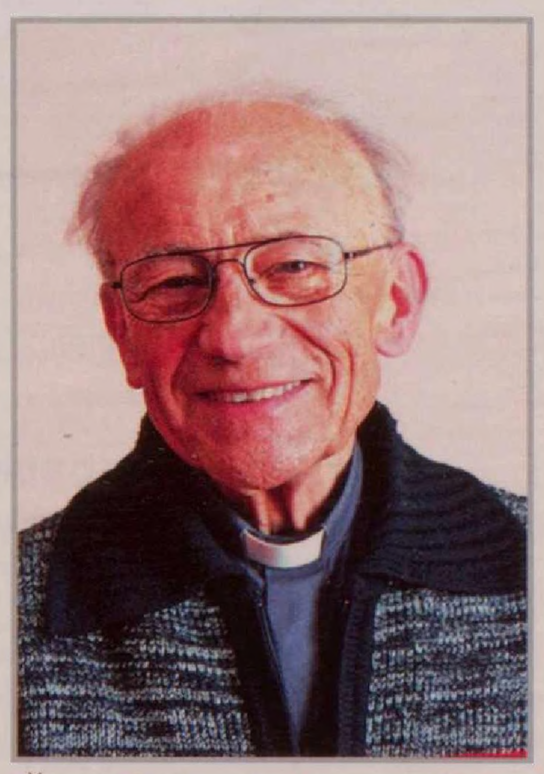

Další kontakt jsem s ním navázal v době, kdy jsem přijal místo správce depozitáře při stěhování kostela Nanebevzetí Panny Marie v Mostě. Štěpánovi velmi záleželo na tom, aby byl tento kostel zachráněn. Řekl mi to při našem osobním setkání. Měl eminentní zájem na tom, aby se tato akce povedla. Zasadil se o to, aby byl kostel prohlášen za památku UNESCO první třídy. Ten totiž představoval součást historie nejen místních obyvatel. Zvláště Němci o to stáli, ti tam jezdili. O průběhu prací jsem ho pravidelně informoval. Tím jsme se dostali do častějšího pracovního kontaktu.

Svoje poslání bral velice vážně – když nastoupil jako chlapec do Itálie, aby se stal salesiánem, usilovně pracoval, usilovně studoval, získal i doktorát, protože věděl, že až se vrátí do Čech, bude především sloužit a pracovat na tom, aby se dílo salesiánů rozvíjelo. Byl pravou rukou patera Stuchlého, prvního provinciála českého salesiánského hnutí, prvního ředitele salesiánské komunity ve Fryštáku.

Cokoli Trochta dělal, dělal s rozvážností, ale i s humorem. Nejenom svou aktivitou, ale i utrpením, které prožil, je pro nás příkladem. To je poklad, ze kterého se dá dál čerpat.

Myslím si, že jeho role neskončila, že teprve v budoucnosti bude oceněna jeho velikost. Osobně to tak vidím.

Jsem přesvědčen, že jednou přijde doba, kdy bude uznáván jako světec.

P. František Pospíšil SDB, Teplice